

færøske banksag, at det færøske Lagting tilslutter sig det fremsatte lovforslag. Det har fra denne sags start været regeringens og Folketingets flertals synspunkt, at den færøske banksag skal undersøges, og at den skal undersøges til bunds. Flere – også medlemmer af dette Ting – har forsøgt at udfordre flertallets linje og flertallets forsøg på at finde løsninger.

Det er min bestemte opfattelse, at denne sag ikke bør bruges til trakasserier af denne karakter. Det er ligeledes min klare opfattelse, at med det fremsatte forslag anvises der en farbar vej, som alle bør kunne følge og alle bør kunne nikke godkendende til.

Ingen skal betvivle, at der med lovforslaget er lagt op til en tilbundsgående undersøgelse, som alle kan have tillid til, og hvor hver en sten vil blive vendt. Og jeg har vanskeligt ved overhovedet at forestille mig, at argumenter fra færøsk eller dansk side skulle kunne føre til, at man ikke kan støtte den uvildige, tilbundsgående og retssikkerhedsmæssigt betryggende undersøgelse, som lovforslaget hermed giver os mulighed for.

Jeg har derfor tillid til, at forslaget både på Færøerne og i Danmark vil blive modtaget på en sådan måde, at det vil være muligt at få vedtaget det inden sommerferien, så vi hurtigt kan få igangsat den foreslåede undersøgelse. Det er, når alt kommer til alt, det, der er formålet med hele initiativet. Lad os nu træffe de nødvendige beslutninger og lad os komme i gang med undersøgelsen.

Forhandling

Uffe Ellemann-Jensen (V):

Statsministeren bidrog jo ikke meget til at løse gåden omkring den danske regerings holdning til kravet om en dommerundersøgelse. Det er fortsat lidt af en gåde, hvad det egentlig er, regeringen helt konkret begrunder sin modstand mod en undersøgelse efter de regler, der eksisterer i retsplejeloven, på. For ønsket fra Færøernes Lagting er jo klart, og der er en direkte henvisning til retsplejelovens bestemmelser om nedsættelse af en undersøgelsesret.

Statsministeren siger, at regeringen har søgt dialog med Færøerne, men dér må jeg være enig med justitsministeren, der blev citeret for en bemærkning for ikke så mange dage siden om, at man nok noget tidligere burde være taget op og have talt med færingerne.

Men var det så en god dialog, således som statsministeren siger? Ja, det må vi jo vente og se, til man på Færøerne har haft lejlighed til at sunde sig lidt og reagere på det, som vi jo nu i dag får at vide er et ultimatum til Færøerne. Regeringen har sammenfattet alle bæredygtige elementer i sit forslag, siger statsministeren, og det er et endeligt produkt. Det er altså et ultimatum!

Jeg ved ikke, hvad det egentlig har med dialog med Færøerne at gøre, og jeg synes oprigtigt talt, det er en uforsømmet over for det færøske Lagting, at regeringen i huj og hast vælger at fremsætte sit forslag i dag, før man har ført en dialog til et resultat.

Men efter at have hørt statsministerens grundige gennemgang af det forslag, der er fremsat i dag, står vi jo så med spørgsmålet: Hvorfor vil regeringen egentlig gå uden om retsplejeloven og tillige sætte både forvaltningsloven, loven om offentlighed i forvaltningen og ombudsmandsloven ud af kraft i denne sag?

Der bliver henvist til bankhemmeligheden, men det er da svært at se, hvordan bankhemmeligheden, som jo vedrører enkelte kundeforhold behøver at blive antastet i denne sag, for den undersøgelse, som er fornøden, handler jo først og fremmest om et politisk forløb, om nogle beslutningers vej fra idé til virkelighed, og her kommer det enkelte kundeforhold slet ikke ind i billedet.

Det er klart, at bankhemmeligheden kan være relevant i forbindelse med enkelte kundeforhold, når man skal foretage en boopgørelse, men den er jo af rent teknisk karakter, og bliver en sådan nødvendig – det er tilsyneladende noget, man har forsømt i tidligere faser – så er det noget, der helt naturligt vil kunne foretages ved siden af den undersøgelse, der skal ske af selve hændelsesforløbet.

Endelig kan man jo sige, at skulle der i en dommerundersøgelse opstå den situation, at der kommer oplysninger frem, som er behæftede med fortrolighedskrav, så er ingen bedre end en dommer til at vurdere det og til at sikre fortroligheden. En dommer vil i hvert fald være bedre end en regering, der selv er blandet ind i sagen.

Så det forekommer, som om regeringen med denne snak om fortrolighedskrav prøver at gå uden om det væsentlige i denne sag, nemlig undersøgelsen af regeringens handlinger og dermed hele det efterfølgende spørgsmål om regeringens og især statsministerens politiske ansvar.